

BẢN TIN

TRƯỜNG CAO ĐẲNG ĐIỆN TỬ - ĐIỆN LẠNH HÀ NỘI

Ha Noi College of Electronic and Electro-Refrigeratory Technics

Chúc

Mừng

Năm

Mới

Chào

Xuân

Quý

Tý

2013

Số 04 (2013)

Thư chúc Tết của Hiệu Trưởng

Thân gửi các viên chức, nhân viên và HSSV toàn trường!

Năm 2012 là một năm khó khăn của nền kinh tế đất nước, ngành giáo dục nói chung và Trường ta nói riêng cũng chịu những tác động nhất định, tuy nhiên với truyền thống đoàn kết, lao động sáng tạo, ý chí và nghị lực cao, chúng ta đã hoàn thành tốt nhiệm vụ chính trị trên tất cả các lĩnh vực. Đội ngũ giáo viên ngày càng trưởng thành cả về chuyên môn và nghiệp vụ, rất nhiều giáo viên đã đạt được thành tích cao trong công tác giảng dạy, NCKH và học tập nâng cao trình độ. HSSV theo học đông đảo, tỷ lệ tốt nghiệp có việc làm cao. Bộ máy tổ chức của Nhà trường hoạt động có hiệu quả. Đời sống của cán bộ, viên chức Nhà trường ổn định.

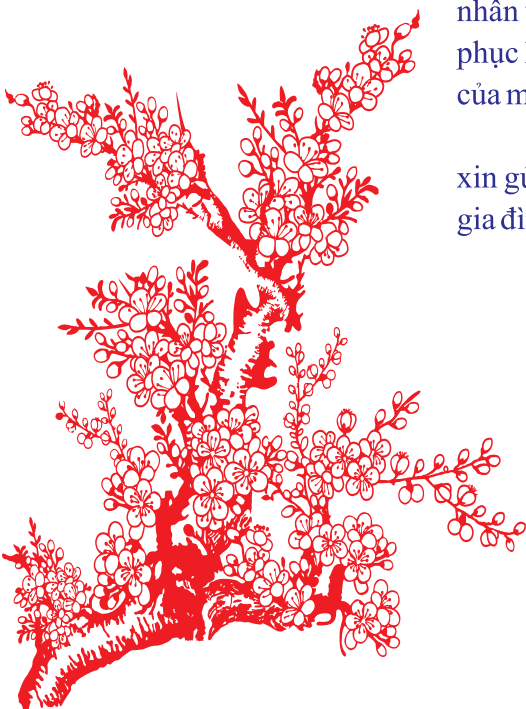
Tất cả chúng ta có quyền tự hào về những việc làm có ích của mình cho sự phát triển của Nhà trường trong năm vừa qua. Thay mặt lãnh đạo Nhà trường tôi nhiệt liệt biểu dương và đánh giá cao những đóng góp đó.

Năm 2013 đã tới với nhiều cơ hội và thách thức mới. Quyết tâm thực hiện thắng lợi nhiệm vụ năm học, giữ vững uy tín của một cơ sở đào tạo nguồn nhân lực có chất lượng chuyên môn cao, có phẩm chất đạo đức tốt đáp ứng nhu cầu xã hội, tôi mong toàn thể viên chức, nhân viên và HSSV toàn trường hãy nêu cao tinh thần đoàn kết, khắc phục khó khăn, không ngừng sáng tạo, hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ của mình, góp phần xây dựng Nhà trường phát triển bền vững.

Trong không khí rộn ràng của những ngày xuân Quý ty, tôi xin gửi đến toàn thể viên chức, nhân viên và HSSV Nhà trường cùng gia đình lời chúc an khang, thịnh vượng, hạnh phúc và thành công.

Thay mặt lãnh đạo Nhà trường
Hiệu Trưởng

Th.S Chu Khắc Huy

BẢN TIN

TRƯỜNG CAO ĐẲNG ĐIỆN TỬ - ĐIỆN LẠNH HÀ NỘI

SỐ 04

(Tháng 3/2013)

Nhân vật và sự kiện

- 2 10 sự kiện nổi bật năm 2012
- 4 Nguyễn Hiệu trưởng Ngô Nền với những kỷ ức Tết xưa ở Trường
- 6 Gương mặt tiêu biểu năm 2012

Phong tục Tết cổ truyền

- 8 Mừng Một tết Cha, mừng Hai tết Mẹ, mừng Ba tết Thầy
- 11 Vài nét về phong tục Tết của Việt Nam và Trung Quốc
- 14 Một góc nhìn về thú chơi cây, hoa Tết của người Hà Nội
- 16 Năm mới nói chuyện mừng tuổi
- 18 Thú chơi tranh dân gian ngày Tết

Tết với “Người ĐTDL”

- 20 Năm Tý với những thầy, cô “cảm tình Rắn”
- 22 Trục giao thừa - Chuyện bây giờ mới kể
- 24 Nhọc nhằn đường về ăn Tết

Góc sáng tác

- 26 Tôi, Lâm và chiếc ấm đất kể chuyện lòng tin
- 29 Về quê ăn Tết

Đố vui

- 32 Tìm hiểu những trò chơi dân gian

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Phạm Tiến Dũng

Thiết kế, biên tập:

Lê Việt Cường

Phát hành:

Nguyễn Trường Quang

Liên hệ:

Trung tâm Thông tin Thư viện, Trường

cao đẳng Điện tử - Điện lạnh Hà Nội

Đ/c: Ngõ 86, phố Chùa Hà, phường Dịch Vọng, quận Cầu Giấy, Hà Nội.

Tel: (84-4)38398047

Fax: (84-4)38336184

E-Mail: bantin@dtld.edu.vn

Website: www.dtld.edu.vn

Giấy phép xuất bản số:

24/GP-XBBT của Cục Báo chí, Bộ Thông tin và Truyền thông

In tại:

Công ty TNHH in và TM Linh Gia

Ảnh bìa 1:

Thất đồng - Tranh dân gian Hàng Trống

10

SỰ KIỆN NỔI BẬT NĂM 2012

01

02

03

04

06. Mở mới và triển khai đào tạo mã ngành Công nghệ kỹ thuật điện - điện tử hệ cao đẳng và thu hút được rất đông sinh viên theo học.

07. 02 sinh viên đầu tiên được kết nạp Đảng kể từ năm 1992 đến nay.

08. Triển khai đào tạo theo học chế tín chỉ đối với hệ cao đẳng.

09. Hoàn thành xây dựng KTX HSSV với sức chứa 500 người.

10. Xuất bản Bản tin nội bộ.

08

01. Tổ chức Đảng Nhà trường được nâng cấp thành Đảng bộ cơ sở.

02. Thầy giáo Chu Khắc Huy được bổ nhiệm giữ chức Hiệu trưởng nhiệm kỳ 2012-2017 thay thầy giáo Nguyễn Văn Trên hoàn thành nhiệm vụ về nghỉ chế độ.

03. Đồng chí Phạm Tiến Dũng được bầu giữ chức Bí thư Đảng ủy. Một trong những Bí thư Đảng ủy trẻ nhất khối ĐH, CĐ Hà Nội.

04. 3/3 giáo viên tham dự và đạt giải cao trong Hội thi giáo viên dạy giỏi toàn quốc hệ TCCN (1 giải nhất, 2 giải nhì).

05. Đại hội Đoàn trường nhiệm kỳ 2012-2014 thành công, đồng chí Dương Ngọc Hồng được bầu làm Bí thư (nữ Bí thư đầu tiên của Đoàn thanh niên Nhà trường).

05

06

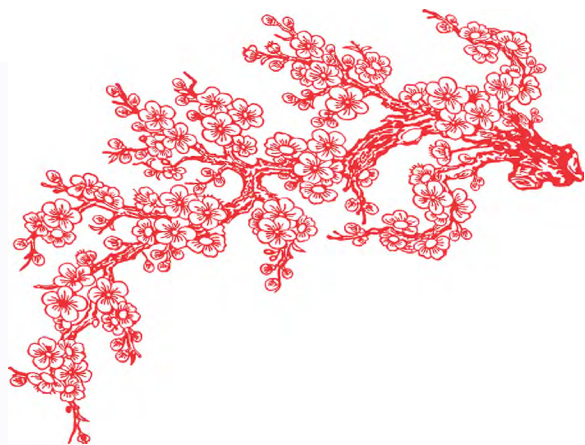
07

09

10

Nguyên Hiệu trưởng Ngô Nền với những kỷ ức Tết xưa ở Trường

Nguyên Hiệu trưởng Ngô Nền (Hiệu trưởng Nhà trường từ 1972 đến 1987) là một trong những lãnh đạo có nhiều năm gắn bó nhất và dày công tạo dựng Nhà trường. Năm nay Thầy Ngô Nền đã gần 90 tuổi nhưng bất cứ khi nào có dịp gặp gỡ cán bộ, giáo viên của Nhà trường ông luôn dành phần lớn thời gian để quan tâm tới mọi mặt hoạt động của ngôi trường mình đã gắn bó, lãnh đạo. Từ đời sống của cán bộ giáo viên, nhân viên, tình hình phát triển về nhân sự, cơ sở vật chất, ngành nghề đến sức khỏe của những người từng là đồng nghiệp, cấp dưới của mình. Bên cạnh đó, Thầy Ngô Nền cũng luôn làm sống dậy nhiều kỷ ức về lịch sử phát triển của Trường và bày tỏ những mong muốn, những ý kiến góp ý cho chiến lược phát triển của Nhà trường.

Bên thêm Xuân Quý Ty 2013, chúng tôi đã có buổi gặp gỡ, thăm hỏi và lắng nghe những chia sẻ của Thầy về những kỷ ức Tết xưa ở Trường - Những năm tháng khó khăn nhưng đầy ắp tình cảm. Gặp và nghe chuyện

thầy Ngô Nền đầu năm cũng là để nhắc nhở mỗi người trẻ biết tôn kính các bậc cao niên – Một truyền thống tốt đẹp của người Việt chúng ta.

Dưới đây BBT xin giới thiệu những chia sẻ của Nguyên Hiệu trưởng Ngô Nền về Tết ở Trường trong những năm tháng khó khăn trước Đổi mới.

PV: *Thưa bác vậy là lại thêm một mùa Xuân nữa về và cũng thêm một năm bác dành phúc cho con cháu. Gặp và thấy bác còn rất minh mẫn chúng cháu rất mừng.*

Thầy Ngô Nền: Bác còn khỏe, vẫn nhớ hết mọi chuyện đây, nhưng giờ mắt không nhìn rõ nữa. Bác gần 90 tuổi rồi.

PV: *Vâng thưa bác. Mỗi lần đến thăm bác chúng cháu đều được nghe rất nhiều chuyện xưa ở Trường, những khó khăn, những bước phát triển. Hôm nay chúng cháu muốn được nghe bác kể về Tết ở Trường những năm bác còn công tác để có dịp giúp thế hệ cán bộ, giáo viên, nhân viên trẻ, nhất là HSSV của Trường biết về những năm tháng khó khăn đó.*

Thầy Ngô Nền: Những năm đó tình hình cả nước khó khăn. Trường mình cũng chỉ có mấy chục người. Tết không có tiền, mỗi người được chia dăm cân thịt lợn. Mà lợn là do cán bộ, giáo viên, nhân viên tự tăng gia. Mỗi Ban luân phiên vừa làm việc vừa nuôi lợn, nuôi cá để Tết cải thiện đời sống. Những ngày mổ lợn gần Tết anh em vui lắm, Thịt được chia thành nhiều phần rồi bốc thăm. Anh em có thịt đủ để gói bánh, nấu thịt đông...

PV: *Thưa bác, đến nay Trường ta vẫn duy trì việc cán bộ, giáo viên trực Tết, trực cả ca đêm. Việc trực Tết ngày trước thế nào ạ?*

Thầy Ngô Nền: Trước cũng vậy thôi. Nhưng trước thì học sinh cũng trực cùng thầy, cô giáo. Mỗi tối có khi có hơn chục em cùng trực. Cả nam, cả nữ. Không khí trực rất đầm ấm. Thầy, cô và học sinh có quà gì thì mang đến chia vui như bánh chưng, mứt...

PV: *Học sinh cũng trực hả bác?*

Thầy Ngô Nền: Học sinh trực vì lúc đó các em được bao cấp đi học chứ không như bây giờ. Học sinh thì hầu hết là con em các quận huyện của Hà Nội. Xa thì cũng chỉ ở Mê Linh, Sóc Sơn, Thanh Trì....

PV: *Ngày trước, Tết ở Trường mình có mua đào, quất hay cây hoa gì trang trí không bác?*

Thầy Ngô Nền: Có chứ. Nhưng thường là do các em học sinh mang đến bởi vì nhà các em trồng được. Cũng chỉ là cành đào thôi chứ không có những cây to như bây giờ. Ngày trước nghèo nhưng học sinh nó tình cảm lắm cháu ạ.

PV: *Thưa bác, nhân dịp năm mới, bác có lời nhắn nhủ gì với cán bộ, giáo viên và HSSV Nhà trường.*

Thầy Ngô Nền: Về Trường thấy cơ ngơi khang trang, giáo viên, học sinh ngày càng đông và đời sống anh em tốt bác mừng lắm. Lãnh đạo Nhà trường luôn quan tâm, thăm hỏi đến các cán bộ hưu trí như bác cũng là việc tốt. Bác nghĩ các cháu phải tiếp tục đa ngành đa nghề, phải mở thêm cơ sở 2, phải luôn đổi mới. Chúc tất cả mọi người luôn mạnh khỏe và làm việc thật tốt. À làm cái này (Bản tin) là rất tốt đấy. Các cháu còn trẻ phải chịu khó sáng tạo.

(Nguyên Hiệu trưởng Ngô Nền xem những ấn phẩm đầu tiên của Bản tin Nhà trường)

PV: *Nhân dịp năm mới sắp đến, chúng cháu xin kính chúc bác và gia đình sức khỏe, an khang, thịnh vượng và xin hẹn gặp bác trong buổi gặp mặt cuối năm ở Trường!*

Thầy Ngô Nền: Bác cũng mong được gặp anh, chị, em để cùng chia vui, chúc mừng năm mới.

Thực hiện: **Phạm Tiến Dũng - Lê Việt Cường**

GUƠNG MẶT

TIÊU BIỂU

NĂM

2012

CHI ĐOÀN CÁN BỘ, GIÁO VIÊN

Năm 2012 đã đi qua, cùng với tuổi trẻ Nhà trường, mỗi đoàn viên Chi đoàn cán bộ, giáo viên Trường Cao đẳng Điện tử - Điện lạnh Hà Nội, trong cương vị công tác của mình đã nỗ lực phấn đấu lao động, học tập để góp phần thực hiện thắng lợi nhiệm vụ chính trị chung. BBT Bản tin xin giới thiệu 3 gương mặt điển hình, tiêu biểu được Chi đoàn bầu chọn trong số hơn 40 đoàn viên của mình. Có thể đây chưa phải là những gương mặt xuất sắc nhất của tuổi trẻ Nhà trường, song sự tin nhiệm mà tập thể dành cho họ sẽ là động lực quan trọng để mỗi người tiếp tục phát huy năng lực, đồng thời là động lực để những cán bộ, giáo viên trẻ khác cùng vươn lên tự khẳng định mình.

Th.S Vương Toàn Tân

Giảng viên Khoa Nhiệt lạnh, Phó Bí thư Chi đoàn CB-GV
Giải nhất Hội thi giáo viên dạy giỏi toàn quốc ngành Giáo
dục chuyên nghiệp

(Người nhận được nhiều phiếu bình chọn nhất)

“Là một giáo viên và là một thành viên trong Chi đoàn, chẳng gì hạnh phúc hơn khi được bầu chọn là một trong những gương mặt tiêu biểu nhất năm vừa qua. Xin được cảm ơn các đồng chí trong Chi đoàn đã dành tình cảm cho tôi. Tôi xin hứa sẽ cố gắng học hỏi và sáng tạo, nhiệt tình hơn nữa, nhằm xây dựng Chi đoàn nói riêng và Nhà trường nói chung ngày thêm vững mạnh.”

Cử nhân Nguyễn Thanh Sơn

Giảng viên Lý luận chính trị, Phó Bí thư Đoàn Trường
Giải nhất Hội thi giáo viên dạy giỏi cấp Trường năm học
2012-2013

(Người đứng thứ hai trong danh sách bầu chọn)

“Tôi rất cảm ơn anh, chị, em đã bình chọn tôi. Đây là sự ghi nhận của tập thể với những nỗ lực, phấn đấu của tôi trong năm qua. Tôi từng là Bí thư Chi đoàn CB - GV trong 2 nhiệm kỳ liên tục, tôi nhận thấy đây là môi trường tốt để phấn đấu, trưởng thành và thể hiện mình. Tôi nghĩ rằng tuổi trẻ trước hết phải cống hiến, không vội nghĩ đến lợi ích cá nhân. Chỉ có vậy mình mới làm tốt công tác phong trào và sức vóc vì nó, thông qua đó mới được mọi người ghi nhận!”

Th.S Lương Chí Thiện

Giảng viên Khoa CNTT
Giải nhì Hội thi giáo viên dạy giỏi toàn quốc ngành Giáo
dục chuyên nghiệp

(Đứng thứ 3 trong danh sách bầu chọn)

“Năm vừa qua rất có ý nghĩa đối với bản thân tôi, Ban Giám hiệu và khoa chuyên môn tin tưởng cử tôi tham gia Hội thi giáo viên dạy giỏi cấp toàn quốc, có thể nói đây là niềm vinh dự rất lớn đối với bản thân. Tuy nhiên thành tích của mỗi cá nhân trong Hội giảng cấp toàn quốc chỉ là bước khởi đầu trong sự nghiệp trồng người của nghề giáo chúng ta. Thiết nghĩ nhiệm vụ quan trọng nhất mà bản thân tôi và các đồng nghiệp phải không ngừng phấn đấu và cố gắng hết mình trong công tác giảng dạy là giúp các em HSSV khi tốt nghiệp có thể hội nhập, thích ứng được công việc đúng với ngành, nghề được đào tạo.”

Nguồn: tin180.net

Mùng Một tết Cha, mừng Hai tết Mẹ, mừng Ba tết Thầy

Trần Thị Thủy*

Nguồn: vietbao.vn

Nguồn: vmpdongthuy.com

“Uống nước nhớ nguồn”, “Tôn sư trọng đạo” là những truyền thống tốt đẹp làm nên cốt cách con người Việt Nam. Bởi vậy mới có câu thành ngữ “Mùng Một tết Cha, mừng Hai tết Mẹ, mừng Ba tết Thầy”. Thực ra câu thành ngữ này được rút gọn của câu nói “Ngày mùng Một tết Cha, ngày mùng Hai tết Mẹ, ngày mùng Ba tết Thầy”.

Tết Nguyên Đán là dịp mọi người tìm về bên gia đình sum họp, gặp gỡ, thăm hỏi những người thân và cũng là dịp nghỉ ngơi sau một năm lao động, học tập mệt nhọc. Đây cũng là cơ hội cho mọi người được tri ân báo hiếu. Theo tục lệ ngày xưa thì mùng Một là ngày chúc tết cha, tức là cả nhà, cha mẹ, con cái tập trung bên nhà nội, cùng nhau thắp hương tế lễ Tổ tiên. Sau đó, ông bà, cha mẹ được con cháu mời ngồi vào ghế để lần lượt chúc tết, mừng thọ. Đầu tiên thường là người con cả, cháu đích tôn. Nếu ông bà cha mẹ đã sống thọ thì được con cháu vái hai vái, lạy hai lạy, gọi là tế sống. Đáp lại tình cảm đó của con cháu, ông

bà cha mẹ mừng tuổi lại bằng những phong bao lì xì có màu hồng điều, trong có đựng vài đồng tiền mới, cùng những lời chúc tốt lành trong năm mới. Ngày mùng Hai, cả nhà cha mẹ con cháu lại tập trung sang bên ngoại để chúc tết, nghi thức chúc tết cũng giống bên nội. Sau đó, cả nhà cùng quây quần ăn cỗ đầu năm trong sự đầm ấm, yêu thương. Các thành viên trong gia đình được dịp hàn huyên, trao nhau ánh mắt, nụ cười triu mến đầu năm mới. Đó là cách người lớn tạo dựng cho con trẻ khái niệm về gia đình, dòng tộc và về truyền thống của dân tộc. Khi lớn lên chúng lại có ý thức giáo dục con cháu biết giữ gìn những nét đẹp truyền thống của cha ông.

Trong tâm thức của người Việt thì công ơn sinh thành dưỡng dục là lớn lao sánh ngang với trời, biển, nhưng công ơn dạy dỗ của người thầy cũng được coi trọng không kém. Thầy cô là người dạy dỗ, diu dắt, định hướng tương lai cho mỗi người. Người xưa quan niệm “Nhất tự vi sư, bán tự vi sư” (Một chữ cũng là thầy, nửa chữ cũng là thầy) hoặc dân gian cũng có câu “Không thầy đố mày làm nên”. Bởi vậy, trong dịp Tết, sau khi chúc Tết cha mẹ, người Việt dành thời gian để đến nhà chúc tết thầy, cùng với vài món quà đơn sơ nhưng với tấm lòng tôn kính. Người đứng đầu đồng môn thay mặt tất cả đứng lên chúc thầy mạnh khỏe, may mắn trong năm mới. Sau đó, thầy trò hàn huyên tâm sự về cuộc sống và sự nghiệp của mỗi người. Chúc Tết thầy ngày xưa chỉ đơn giản là vậy.

Tục chúc Tết xưa của người Việt đã trở thành một nghi thức quen thuộc không thể thiếu mỗi độ Tết đến xuân về. Nó thể hiện tình cảm gia đình thiêng liêng cao cả, ân nghĩa thầy trò đẹp đẽ biết nhường nào.

Xã hội ngày nay đã, đang trên đà hội nhập và phát triển làm cho đời sống vật chất, tinh thần con người có quá nhiều thay đổi. Đất nước chúng ta ngày càng khang trang, giàu đẹp, văn minh và hiện đại hơn. Nhưng bên cạnh đó, nó cũng đã làm cho một số giá trị truyền thống dân tộc dần biến đổi, mai một. Tục chúc Tết cũng không phải là ngoại lệ. Vậy

nó còn gì? Mất gì?

Cuộc sống hiện đại luôn diễn ra với nhịp độ khẩn trương, con người luôn phải gồng mình lên cho kịp thích nghi. Dù làm việc gì, có địa vị thế nào trong xã hội thì ai cũng tất bật quanh năm. Vì vậy, Tết là dịp được nghỉ ngơi, thư giãn nên nhiều gia đình trẻ chọn cách đi đâu đó để nghỉ ngơi, lấy lại năng lượng, chuẩn bị cho một năm làm việc mới. Họ không mấy thiết tha với việc sum họp gia đình, làm mâm cỗ cúng gia tiên, chúc tụng... Phải chăng những suy nghĩ như vậy là có lý và cần được cảm thông? Nhưng một điều mà ai cũng nhận thấy là cha mẹ họ không được sum vầy với con cháu dịp Tết, con trẻ mất đi niềm vui tuổi thơ và đặc biệt không hiểu thế nào là Tết truyền thống. Bên cạnh đó còn có một số gia đình không coi trọng giá trị truyền thống dân tộc. Với họ ngày Tết chỉ cần gửi cho bố mẹ ít tiền hoặc mua một ít quà gửi về, thế là xong. Tuy nhiên, cũng không ít người vẫn luôn luôn coi trọng việc về sum họp gia đình nhân dịp đầu năm mới. Dù họ có làm ăn, công tác ở xa thì cũng cố gắng sắp xếp về với ông bà, cha mẹ, thế nên mới xảy ra tình trạng “cháy” vé tàu, vé xe khi cận Tết. Ngày nay công việc bận rộn, tùy thuộc vào hoàn cảnh nên chúng ta có thể về chúc Tết cha mẹ ngày nào cũng được, không nhất thiết phải ngày mùng Một, mùng Hai. Khi về với gia đình, lòng người được thanh thoi, sống chậm lại, tâm có yên – cảnh mới yên – cuộc sống mới bớt phần sóng gió.

Tôi nhớ hồi còn nhỏ, cứ dịp Tết đến, vào ngày mùng Một, cha mẹ, anh em chúng tôi cùng nhau làm mâm cỗ để cúng các cụ. Cô chú tôi ở trên thành phố cũng đưa các em về vui tết. Được chúc Tết ông bà, cùng nhau ăn cỗ đầu năm, không khí đón năm mới thật là vui. Niềm vui ấy được nhân lên nhiều lần khi ngày mùng Hai, chúng tôi lại được theo mẹ về nhà ngoại, cuộc sống rất khó khăn nên mẹ cũng chỉ mua vài thứ đơn giản về thắp hương tổ tiên. Đi bộ hơn hai cây số, chân mỏi, nhưng được về thăm và chúc tết ông bà ngoại, đứa nào cũng háo hức bởi sẽ được nhận những phong bao lì xì, được gặp gỡ mọi người. Niềm vui đầu năm

luôn ánh lên trong mắt lũ trẻ chúng tôi. Cho đến bây giờ, mỗi khi Tết đến, cảm xúc ấy lại bồi hồi trở lại trong tôi. Đó là những tình cảm trong sáng đẹp đẽ.

Ngày nay, cuộc sống đầy đủ hơn, tiện nghi hơn, đi lại dễ dàng hơn, tiền mừng tuổi cũng nhiều hơn nhưng chắc chắn một điều rằng nhiều đứa trẻ ngày nay không có được niềm vui như chúng tôi thuở nhỏ. Tôi sống xa quê đã nhiều năm, điều kiện vật chất cũng khá là đầy đủ, song nếu không được về thăm gia đình trong dịp Tết, tôi biết mình sẽ thiếu đi những nụ cười, những ánh mắt yêu thương của người thân. Những cuộc điện thoại dù có nói đến nóng cả máy cũng không thể bằng một cái nắm tay thân tình, để ta cảm nhận hết sự ấm áp lan tỏa và nó có thể xua tan trong ta mọi sự mệt mỏi. Vì vậy, dù công việc bận rộn nhưng năm nào tôi cũng cố gắng sắp xếp cho con cái về quê ăn Tết. Trước là để thăm ông bà, quê hương, làng xóm; sau nữa muốn ghi nhớ vào tâm thức các con những nét đẹp của ngày Tết cổ truyền.

Cũng như tục chúc Tết cha mẹ, tục chúc Tết thầy ngày nay cũng đã có nhiều biến đổi. Trước đây, hằng năm cứ Tết đến cả lũ học trò chúng tôi lại tụ tập kéo nhau đến nhà thầy chúc tết. Lúc ấy điều kiện kinh tế khó khăn, quà biếu thầy chỉ đơn giản là quả cam, cái bánh chưng, gói kẹo. Thầy trò hàn huyên tâm sự. Tình cảm thầy trò rất gắn bó. Cho đến khi tôi lớn lên, nếu có dịp về quê, không quên tranh thủ đến nhà thăm thầy, cô. Ngày nay cũng vậy thôi, học trò cũng thường đến nhà thầy nhân ngày Tết, tình cảm thầy trò vẫn được coi trọng. Công lao của những người thầy chân chính, tất cả vì học sinh thân yêu vẫn được học trò và xã

hội tôn vinh. Tuy nhiên, cũng không ít người đã làm cho việc chúc Tết thầy trở nên “méo mó”, nó không đúng ý nghĩa “Tôn sư trọng đạo”. Nguyên nhân thì nhiều song có lẽ do xã hội phát triển, có nhiều thay đổi khiến con người sống thực dụng hơn. Ngày nay, Tết đến học sinh có nhiều trò để chơi, nhiều chỗ cuốn hút để đi hơn là việc đến chúc Tết thầy. Nhiều bậc phụ huynh thay mặt con đến nhà thầy chúc Tết. Có những phụ huynh đến với thầy bằng tình cảm chân thực, bằng tấm lòng biết ơn sâu sắc đối với người đã dạy dỗ, dìu dắt con mình. Nhưng có không ít các bậc phụ huynh ngày Tết là cơ hội được gặp gỡ thầy cô, tặng những món quà đắt tiền, đến với thầy không bằng ý nghĩ tôn vinh, biết ơn mà với những ý nghĩ thực dụng rằng: Con mình sẽ được thầy quan tâm hơn, đề ý hơn, nâng đỡ hơn...

Nói đi cũng phải nói lại, nhìn từ phía nhà giáo ngày nay, có một số ít giáo viên sa sút đạo đức nghiêm trọng. Chúng ta không khó để tìm thấy những mẩu tin trên các kênh thông tin truyền thông về những lời nói, những hành động, việc làm vi phạm đạo đức của thầy đối với trò. Bên cạnh đó, với đồng lương không đủ đáp ứng được nhu cầu đời sống, một số giáo viên không mặn mà với nghề, kiếm việc làm thêm, ít chú trọng đến việc trau dồi chuyên môn. Lên lớp với những bài giảng không thuyết phục trò, không còn giữ được uy tín với trò. Bởi vậy, hình ảnh của người thầy trong lòng trò cứ thế mà phai nhạt dần. Chao ôi! Ngậm mà buồn...

Chúng ta đang đứng trước mọi sự biến đổi không ngừng của cuộc sống, vòng xoáy của cuộc đời. Con người như những hạt cát bé nhỏ trong vũ trụ rộng lớn. Con người bị cuốn theo dòng xoáy đó. Một phút tĩnh tâm hằng ngày để ta nhìn lại ngày hôm qua, thấy được ngày hôm nay và hướng tới ngày mai. Dân tộc Việt Nam với nhiều truyền thống quý báu đã tồn tại qua hàng nghìn năm nay. Ta còn gì? Ta mất gì? Mỗi chúng ta phải làm gì để giữ gìn những truyền thống tốt đẹp đó, để văn hóa Việt Nam “hòa nhập mà không hòa tan”. Bạn và tôi sẽ làm gì đây? Hay ta cũng góp một chiếc lá cho thành mùa thu? Câu trả lời có ở bạn.

Vài nét về phong tục Tết của Việt Nam và Trung Quốc

Trần Hoàng Thùy Anh*

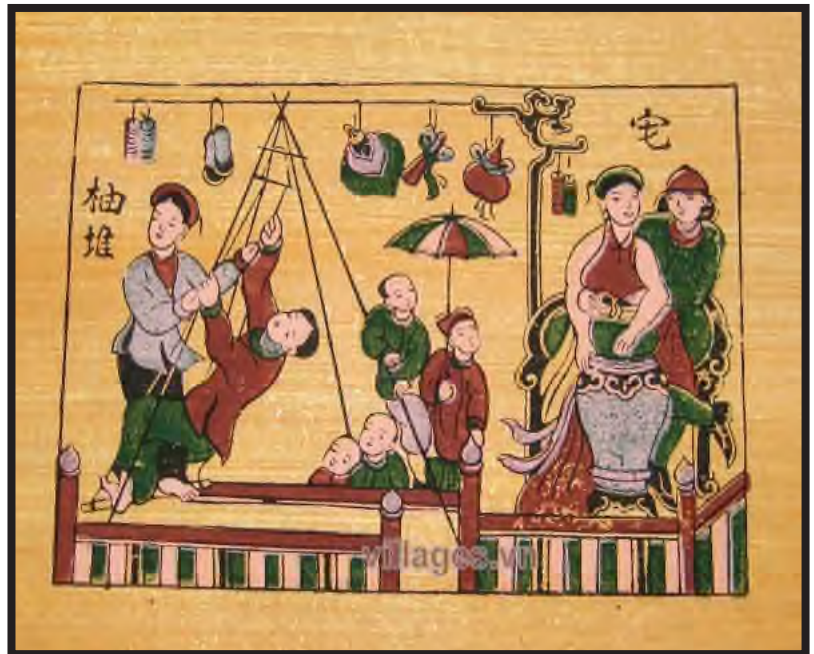
Tết Nguyên Đán trong văn hóa Việt có rất nhiều tên gọi, cái tên thường được dùng nhất có lẽ là Tết Âm lịch, dân dã hơn thì gọi là Tết Ta, xưa hơn mà mang nhiều phong vị dân gian hơn thì gọi là Tết Cả, và đơn giản nhất có lẽ chỉ là Tết. Từ ngàn đời nay, Tết Nguyên Đán là dịp Lễ quan trọng nhất của Việt Nam, là khoảng thời gian gia đình bè bạn quây quần sau một năm làm việc, chuẩn bị cho một năm mới thịnh vượng và no đủ. Không chỉ Việt Nam mà Trung Quốc, Hàn Quốc và Nhật Bản cũng ăn Tết Âm Lịch. Nếu nhìn về hình thức, có người nghĩ rằng Tết Việt cũng giống Tết ở Trung Quốc, nhưng thực chất mỗi đất nước lại có cách ăn tết rất riêng, rất độc đáo, và đều gìn giữ được những nét truyền thống từ ngàn đời xưa. Chúng ta hãy cùng điểm qua đặc sắc ngày Tết của hai nước trên ba phương diện: Phong tục, ẩm thực và tín ngưỡng.

1. Về phong tục

- Mua và xin câu đối trước Tết:

Nhiều người Việt Nam thích xin, mua một câu đối hay hoặc một vài chữ Nho mang ý nghĩa cầu an, cầu tài lộc cho năm mới. Người Trung Quốc cũng có phong tục viết câu đối dán trước cửa nhà để cầu bình an tài lộc. Một điều thú vị khác là, chữ “đảo/ngược” trong tiếng Trung Quốc hài âm với chữ “đến” nên người Trung Quốc ai ai cũng thích dán chữ Phúc ngược lên cửa nhà mình, với hàm ý “Phúc đến rồi”.

- **Xông nhà:** Người Việt Nam có tập tục nhờ người hợp tuổi, hợp mệnh đến

Hội đầu - Tranh dân gian Đông Hồ

xông nhà, cầu mong sang năm lấy được “vía tốt” của người xông nhà. Người Trung Quốc không có tập tục này, đây chính là điểm

khác biệt giữa văn hóa hai nước, cũng là đặc sắc riêng của Tết Việt Nam chúng ta.

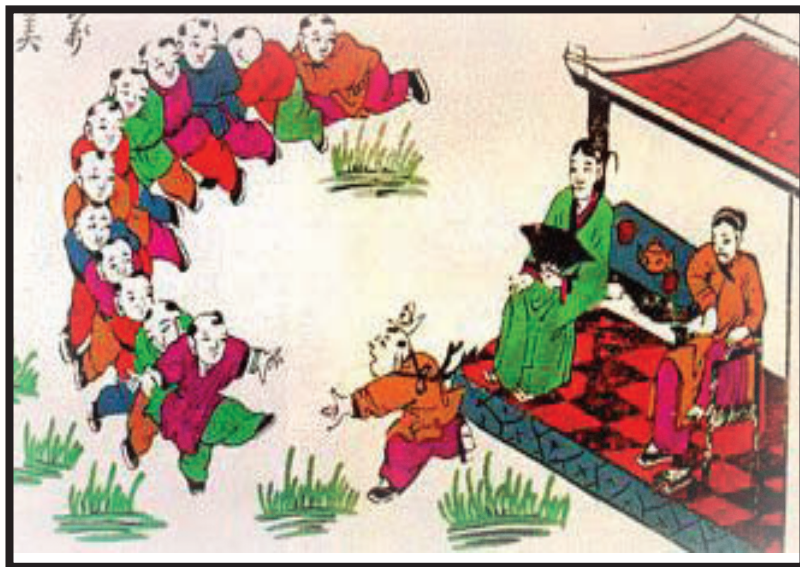
- **Tiến ông Táo lên trời:** Một tục lệ không thể thiếu

*Trường Quốc tế Singapore

của người Việt Nam trong ngày tết chính là tiền Ông Táo lên trời vào ngày hai ba tháng Chạp. Trong khi đó, tuy người Trung Quốc xưa cũng có thờ Táo Quân, nhưng họ không làm lễ dâng cá chép tiền ông Táo vào ngày 23, mà đến tận ngày mùng 5 tháng Giêng mới làm lễ đón Thần Tài vào nhà. Đây lại là một nét khác biệt nữa trong phong tục Tết của hai nước.

- **Hái lộc và du xuân:** Ở Trung Quốc, đêm giao thừa mọi người thường quây quần trong nhà sau bữa cơm đoàn viên, rất ít khi ra ngoài, một phần là do thời tiết rất lạnh, có khi xuống đến âm mười mấy độ. Ngày nay, nếu có ra ngoài vào đêm giao thừa, thì thông thường người dân Trung Quốc hay tụ tập ở những khu quảng trường trung tâm, cùng nhau xem bắn pháo hoa đón thời khắc chuyển sang năm mới. Điểm này cũng rất giống người dân Việt Nam, tuy nhiên, ngoài xem bắn pháo hoa ở những khu trung tâm của các thành phố lớn, người Việt còn có tập tục du xuân, lễ chùa và hái lộc vào đêm giao thừa rất đặc sắc.

- **Mua muối:** Ở Việt Nam, đầu năm mọi nhà đều mua muối để cầu may mắn đến. Tục ngữ Việt vẫn có câu “Đầu năm mua muối, cuối năm mua vôi”, còn ở

Rồng rắn lên mây - Tranh dân gian Đông Hồ

Trung Quốc không có tục lệ cầu may này. Tuy nhỏ bé nhưng tục mua muối lại không kém phần tinh tế, nó thể hiện nét văn hóa độc đáo được giữ gìn từ đời này sang đời khác của người dân Việt.

2. Về ẩm thực

- **Bánh truyền thống** dịp Tết âm lịch ở Việt Nam rất phong phú, trong đó không thể thiếu chính là bánh Chung. Gỏi và cúng tổ tiên bánh Chung Tết làm cho mỗi người Việt luôn nhớ về cội nguồn và lòng hiếu thảo. Không những thế cùng ngồi quây quần trò chuyện trong lúc trông nồi bánh chưng là một nét đẹp vô cùng ấm áp trong dịp Tết của người Việt. Còn ở Trung Quốc, nét đẹp đoàn viên ấy cũng thể hiện tương tự, chỉ có điều món bánh truyền thống lại không phải là bánh chưng, mà là bánh Chèo. Ngoài ra Mứt Tết là đặc trưng của người Việt.

Thông thường người Việt chúng ta dùng mứt để thờ cúng, sau đó để đãi khách. Mứt tết có rất nhiều loại như mứt gừng, mứt bí, mứt dừa...

- **Trái cây, mâm ngũ quả** là những thức không thể thiếu trong Tết của người Việt, người Trung Quốc cũng bày mâm ngũ quả, và ý nghĩa cũng gần tương tự như mâm ngũ quả của người Việt Nam, người dân nước nào cũng mong muốn “cầu sung sướng vừa đủ xài” (chơi chữ đồng âm với các loại hoa quả như mãng cầu, sung, dừa, đu đủ, xoài)

3. Về tín ngưỡng

Có rất nhiều nét đặc sắc về tín ngưỡng dân gian chỉ có ở người Việt mà người Trung Quốc không có, ví dụ như tục ngữ Việt Nam có câu: “Mèo đến nhà thì khó, Chó đến nhà thì sang”. Người Việt Nam xưa tin rằng đầu năm mới mà có chú cún nhà ai đi

nhắm vào cửa nhà mình thì đó là điềm rất lành. Hay nếu hoa đào trên bàn thờ nhà bạn có nhiều cánh kép (hoa kép) 3 lớp (hàng) trên đài hoa và có hình dáng như bông hồng thì sẽ có nhiều phúc lộc. Hoặc nếu cây quất bạn bày trong phòng khách có nhiều chồi xanh mọc thì năm đó sẽ có nhiều lộc. Nếu có đủ Tứ quý: Quả chín, quả xanh, hoa và lộc thì sẽ may mắn và thành đạt cả năm. Tuy vậy, cũng có những tín ngưỡng mà cả người Việt và người Trung Quốc cùng có, ví như sự trân trọng đối với hoa mai, cả người Việt và người Trung Quốc đều tin rằng sau Giao thừa, nếu hoa mai (loại 5 cánh) nở thêm nhiều và đầy đặn thì đó là một điềm may. Và may mắn hơn nữa khi có một hoặc vài bông hoa 6 cánh.

Bên cạnh đó, phong tục hai nước còn tương đồng ở những điểm kiêng kỵ trong tín ngưỡng, ví dụ như việc kỵ mai táng. Ngày Tết Nguyên Đán là ngày mở đầu cho vận hội hanh thông của cả một năm, có ý nghĩa rất thiêng liêng. Gia đình phải tạm gác mọi sầu riêng để hoà chung với niềm vui toàn dân tộc. Vì vậy có tục lệ cất khăn tang trong ba ngày Tết. Nhà có đại tang kiêng đi chúc Tết, mừng tuổi bà con, xóm giềng, ngược lại bà con

xóm giềng lại cần đến chúc Tết và an ủi gia đình bất hạnh. Trường hợp gia đình có người qua đời đúng ngày mừng Một Tết thì chưa phát tang vội nhưng phải chuẩn bị mọi thứ để sáng mừng Hai làm lễ phát tang. Tuy vậy, ở Việt Nam, phong tục này rộng rãi phổ biến hơn ở Trung Quốc rất nhiều.

Không chỉ thế, ở Việt Nam, ngày mừng Một Tết người ta rất kỵ người khác đến xin lửa nhà mình, vì quan niệm lửa là đồ là may mắn. Cho người khác “*cái đồ*” trong ngày mừng Một Tết thì cả năm đó trong nhà sẽ gặp nhiều điều không may như làm ăn thua lỗ, trong nhà lung củng, ra đường hay gặp tai bay vạ gió.

Nhìn chung, nếu sự giống nhau trong tập tục ăn tết âm lịch Việt Nam và Trung Quốc thể hiện những giao thoa về lịch sử cũng như những ảnh hưởng lớn lao về văn hóa giữa hai quốc gia này, thì sự khác nhau lại thể hiện đặc trưng dân tộc cực kỳ rõ nét.

Tài liệu tham khảo:

1. *Khái quát về văn hóa truyền thống Trung Quốc*, Quách Phong Bình chủ biên, NXB đại học khoa học kỹ thuật nông lâm Tây Bắc, Trung Quốc
2. *Bách khoa toàn thư mở Wikipedia*
3. *Cơ sở văn hóa Việt Nam*, GS.Trần Ngọc Thêm, NXB Giáo dục

Một góc nhìn về thú chơi cây, hoa Tết của người Hà Nội

□ Duy Đại

Không biết từ bao giờ, cây và hoa đã trở thành một trong những thứ không thể thiếu trong mỗi ngôi nhà của người Hà Nội vào dịp Tết Nguyên Đán. Không chỉ người Hà Nội mà rất nhiều người nơi khác, ai cũng từng và thậm chí quá quen thuộc với hình ảnh những chợ hoa rực rỡ trước Tết ở Hà Nội. Nếu xưa người ta nói đến Chợ hoa ở Hàng Lược, Bưởi hay những vườn Đào, Quất ở Quảng Bá, Nhật Tân thì nay Hà Nội đã có hàng loạt chợ, khu bày bán hoa trên khắp Thành phố: Từ chợ hoa Quảng Bá, Đê Yên

Phụ, đường Hoàng Quốc Việt, Âu Cơ đến Láng, Kim Ngưu và xa nữa là ở các chợ vùng Hà Đông, Đông Anh, Văn Tảo, Thường Tín...

Điều thú vị là ở những chợ hoa này người ta bắt gặp đủ tầng lớp, lứa tuổi: Những cụ ông, cụ bà, các chú, bác, các cô hay các bạn trẻ. Người sang trọng, người lam lũ, cặp đôi, ông bà và cháu, bố và con, anh và em gái, bạn với bạn. Người đi tìm mua có, người đi dạo chơi để hưởng không gian văn hóa có và người đi chụp ảnh, quay phim cũng nhiều. Có lẽ với người Hà Nội, ngoài việc xuýt xoa vì mang được một cây, một cành hay một bó hoa ưng ý về trang trí nhà cửa hoặc cắm lên bàn thờ ông bà, tổ

tiên thì cái thú đi chơi, đi tìm ra cây, cảnh mình ưng ý, hợp túi tiền còn thú hơn. Ở nhiều gia đình còn có sự phân công rõ ràng cho một ai đó đảm nhiệm việc mua cây, mua hoa hay mua bình, chậu, lọ. Ví như mua đào là bố, mua hoa là mẹ hoặc mua đào là con, mua quất là bố...

Có khi từ 23 tháng Chạp – Tết ông Công, ông Táo, công việc đã được bắt đầu. Thế nên việc mua cây, mua hoa không chỉ đơn giản là tìm được món ưng ý mà quan trọng hơn là người ta tự hào với thứ mình mua được đẹp, độc và rẻ hơn người khác. Chẳng có gì lạ khi mà đến nhà nhau chơi, chúc Tết người ta không thể bỏ qua cái thú bình luận, hỏi han về giá cả, nơi

mua cây, hoa với nhau. Có khi cả buổi chuyện người ta vừa nhâm nhi trà, thuốc vừa ngắm nghía, bình luận.

Ngày nay, nhiều người giàu có thường mua, thuê một cây, cảnh với giá cả trăm triệu đồng về nhà chơi trong vài ngày tết nhưng vẫn có những người lao động nghèo kiên trì để mua cho được cây quất, cảnh đào, bó hoa phù hợp với khả năng là vài chục ngàn. Cũng có khi vì nhà nhỏ, bàn thờ nhỏ người ta lại phải cầu kỳ đi tìm mua cây, cảnh cho đúng với điều kiện đó.

Thế nên cái thú chơi hoa Tết ở Hà Nội thật nhiều cung bậc xúc cảm. Không ít người đã từng sinh sống ở Hà Nội mà phải đón Tết nơi xa luôn cảm thấy nao lòng mỗi dịp nhìn thấy hình ảnh chợ hoa Tết ở nơi này.

Mỗi độ Xuân về, cùng với cây Nêu, bánh chưng xanh, ngoài đào mai hồng quất, phong bao lì xì đỏ đỏ, xinh xắn là một vật không thể thiếu trong những ngày đầu năm mới. Nói cách khác, tập tục trao, nhận tiền mừng tuổi với mong muốn những điều tốt lành sẽ đến vào dịp đầu Xuân đã trở thành những nét văn hoá không thể thiếu trong dịp Tết cổ truyền của người Việt.

Nguồn gốc của tập tục mừng tuổi

Theo truyền thuyết xa xưa, có một con yêu quái thường xuyên xuất hiện vào đêm giao thừa, thích xoa đầu trẻ con đang ngủ ngon giấc khiến cho chúng giật mình khóc thét lên. Hôm sau, trẻ đau đầu, sốt cao làm các bậc cha mẹ không dám ngủ để canh phòng.

Có một cặp vợ chồng ngoài 50 tuổi mới sinh được mụn con trai. Tết năm ấy, có tám vị tiên dạo qua nhà, biết trước cậu bé này sẽ gặp tai họa, liền hóa thành 8 đồng tiền đồng, ngày đêm túc trực bên bé. Sau khi chú bé ngủ say, hai vợ chồng lấy giấy đỏ gói những đồng tiền này lại, đặt lên gối con rồi đi ngủ. Nửa đêm, con yêu quái xuất hiện, vừa giơ tay định xoa đầu đứa trẻ thì từ bên chiếc gối lóe lên những tia vàng sáng rực khiến nó kinh hoàng bỏ chạy. Việc lấy giấy đỏ gói tiền được kể lại cho bà con làng xóm. Mọi người rất vui mừng, bắt

chước và lâu dần trở thành phong tục mừng tuổi đầu năm với ý nghĩa mang lại niềm vui, may mắn cho tất cả mọi người.

Ngày xưa tiền mừng tuổi là những đồng tiền được xâu lại với nhau, cột bằng sợi chỉ đỏ, có hình dạng con rồng hoặc thanh kiếm hoặc là một vòng đỏ xâu 100 các tiền đồng, biểu hiện cho lời chúc sống lâu trăm tuổi. Phía trên các đồng tiền có chạm các hình tượng gắn liền với cuộc sống như chim, hoa, cỏ... “áp tuế tiền” được đặt ở chân giường hoặc bên cạnh gối ngủ nhằm ngăn chặn tà ma, yêu quái bảo vệ trẻ em được bình yên. Theo thời gian các hình vẽ trên đồng tiền được biến đổi dần để trở thành một tập tục mang đậm tính dị đoan quái gở. Căn cứ vào sách xưa thì phong tục này xuất hiện vào thời nhà Minh, nhà Thanh ở Trung Hoa. Nhưng thay vì những xâu tiền họ biến đổi thành những bao tiền lì xì đỏ.

Phong tục mừng tuổi ở Việt Nam xưa và nay

Tiền mừng tuổi nhận được trong ngày Tết gọi là “Tiền mở hàng”. Xưa còn có lệ cho tiền phong bao với số tiền lẻ (chứ không phải là tiền chẵn), ngụ ý tiền này sẽ sinh sôi nảy nở thêm nhiều. Để mừng tuổi các em, những người lớn trong gia đình, họ hàng, bạn bè của cha mẹ tặng các em những món tiền nhỏ (lì xì) và kèm các lời chúc các em chóng lớn, học hành đỗ đạt.... Những món tiền này được cho vào phong bao màu đỏ trơn hoặc có văn hoa vàng. Cũng như màu hồng thắm, màu đỏ hoặc các màu có sắc đỏ được tin là tượng trưng cho sự may mắn.

Sáng sớm mùng Một tết hay ngày “Chính đán” hoặc cũng có thể là giao thừa, trong khoảnh khắc tiễn đưa năm cũ, đón năm mới đến, cả nhà mặc quần áo mới, chỉnh tề,

**NXB Kim Đồng - 55, Quang Trung, Hà Nội*

noǎchuyỉả mủang tuổỉ

Th.S Hoàng Phương Thúy*

quây quần sum họp ở phòng khách (hay gian nhà chính) hoặc ở nhà tộc trưởng để lễ Tổ Tiên chúc tết ông bà, các bậc huynh trưởng và mừng tuổi lẫn nhau.

Theo tục lệ, cứ năm mới tới, kể cả người lớn lẫn trẻ con, mỗi người tự nhiên tăng lên một tuổi. Bởi vậy ngày mùng Một tết là ngày con cháu “chúc thọ” ông bà và các bậc cao niên bằng những phong bao lì xì như một cách thể hiện lòng hiếu kính, chúc phúc trường thọ các cụ.

Nếu con cái trưởng thành ở riêng hoặc đi làm ăn xa về quê trong dịp Tết Nguyên đán, sáng ngày mùng Một, vợ chồng con cái anh em ruột thịt về chúc thọ cha mẹ và ông bà bên nội. Theo thông lệ, người con cả, người anh cả, người cháu đích tôn vào trước, sau đó đến hàng em út vào sau, lần lượt nói lời chúc tụng ông bà, cha, mẹ sức khỏe và những điều tốt lành. Ông bà cha mẹ bên nội chúc tết con cháu kèm theo những đồng tiền mới bọc trong giấy hồng điều gọi là cho lộc con cháu để con cháu lấy may.

Sang ngày mùng Hai, vợ chồng con cái ở riêng hoặc đi làm ăn xa nay có dịp về quê ăn Tết nhớ sang nhà ông bà cha mẹ bên ngoại. Nghi thức chung cũng tương tự như bên nội. Con cháu chúc tụng ông bà cha mẹ và ông bà cha mẹ mừng tuổi con cháu bằng những đồng tiền mới bọc trong giấy hồng điều tượng trưng. Thuở trước, sau khi nhận những lời chúc thọ, các vị cao niên trong gia đình lì xì tất cả con cháu bất kể tuổi tác với những món tiền nhỏ, vừa bạc lẻ vừa tiền chẵn, ngụ ý chúc con cháu làm ăn phát đạt, tiền bạc sinh sôi nảy nở trong năm. Còn người lớn thì “mừng tuổi” các trẻ em một cách cụ thể bằng những đồng tiền mới bỏ trong những “phong bao” để mừng các

cháu thêm một tuổi với mong muốn các cháu mau chóng trưởng thành, chăm ngoan, học giỏi (cả em gái lớn chưa đi lấy chồng cũng được mừng tuổi). Với những đồng tiền may mắn đó, chúng sẽ nhờ cha mẹ mua cho mình món quà nhỏ để lấy khước cho cả năm, hoặc trẻ em thường dùng những đồng tiền này để “nuôi” heo đất. Xưa, tiền mừng tuổi bỏ lợn cùng với tiền tiết kiệm cả năm trời mới đủ mua bộ quần áo, chiếc cặp hay đôi giày, đôi dép.... Vì thế, những đồng tiền lì xì chỉ mang tính tượng trưng với một ý nghĩa hết sức đẹp đẽ, lớn lao như lộc đầu xuân lấy may.

Tục mừng tuổi ngày nay về cơ bản vẫn giữ được những nét đẹp, ý nghĩa, là niềm vui, sự may mắn đối với mọi người, nhất là đối với trẻ con. Tuy nhiên, trong thực tế khi xã hội bị thương mại hoá đi, có lúc phong tục này biến thành một cách thức “hồi lộ” của cấp dưới với các “sếp”, vượt quá ý nghĩa “cầu chúc may mắn”, hoặc nó hình thành nên những nhận thức xấu trong tư tưởng của trẻ em, ảnh hưởng không tốt đến nét tính cách của các em. Bởi thế, trong nhịp sống hiện đại, chúng ta hãy cùng nhau giữ gìn, bảo vệ tập tục “mừng tuổi năm mới” vốn rất đẹp và đáng trân trọng này các bạn nhé!

Tài liệu tham khảo:

1. Hạo Nhiên Nghiêm Toàn, *Phiếm luận nhân tình nghĩa hai từ “Lì xì”, Đặc san Xuân, Danh từ chuyên môn số 9 tháng 1 năm 1975.*
2. Heritage- *Tạp chí của hãng hàng không quốc gia Việt Nam, tháng 1-2 năm 2001*
3. Tân Việt: *Một trăm điều nên biết về phong tục Việt Nam, Nhà xuất bản văn hoá dân tộc Hà Nội, 1999.*

Thủ chơi tranh dân gian ngày Tết

Chơi tranh Tết là một trong những truyền thống đặc sắc hiện không còn phổ biến. Tuy nhiên vẫn còn đâu đó những gia đình gìn giữ nét văn hóa này. Ngày trước, những bức tranh dân gian Đông Hồ và Hàng Trống luôn được người chơi ưu tiên chọn mua để trang trí nhà cửa mỗi dịp Xuân về. Những bức tranh với chủ đề khác nhau nhưng đều thể hiện niềm hy vọng cho một năm mới tốt đẹp hơn của mọi tầng lớp trong xã hội. Người Việt xưa thường chọn tranh với các chủ đề thể hiện ước vọng thành đạt trong học tập, làm ăn, sự sung túc, nét thanh tao...

Nhân dịp Xuân Quý Ty, BBT xin giới thiệu một số bức tranh dân gian thường được trang trí trong ngày Tết trước đây với hy vọng giúp bạn đọc có thêm những hiểu biết về Tết truyền thống Việt Nam, góp phần khôi phục và gìn giữ bản sắc văn hóa dân tộc Việt.

Vinh hoa, Phú Quý - Tranh dân gian Đông Hồ

Tiền tài, Tiền lộc - Tranh dân gian Đông Hồ

Tổ nữ - Tranh dân gian Hàng Trống

**Thất đồng -
Tranh dân gian Hàng Trống**

**Cá chép trông trăng -
Tranh dân gian Hàng Trống**

Năm Tý

với những thầy, cô “cầm tinh Rắn”

Ban biên tập

“Trong 12 con giáp thì mỗi con có một tính cách riêng, nhưng ấn tượng nhất với tôi là con rắn. Tuy nhiên tôi lại rất sợ rắn. Cứ loài rắn nào còn đang sống và động đậy thì mình đều sợ cả. Mình chỉ thích nhìn ngắm rắn qua phim và tranh ảnh thôi. Tôi thấy tính cách của mình giống rắn ở chỗ kiên nhẫn, khép kín và pha một chút lãng mạn. Bất mi thêm là gia đình tôi cũng có một “chú rắn con” đấy! Ưu tiên hàng đầu trong năm mới của tôi là hoàn thành tốt các nhiệm vụ mình đã được giao.”

Th.S Phạm Thị Minh Nguyệt
Phó khoa KT Viễn thông

Th.S Phạm Tiến Dũng
Phó Hiệu Trưởng

“Mấy năm gần đây, thường thì cứ đến năm tuổi tôi luôn có những cảm xúc đặc biệt hơn các năm khác. Thứ nhất, mình lại già thêm một tuổi và thấy chưa làm được gì nhiều. Thứ hai, tôi luôn đặt ra cho mình mục tiêu là năm tuổi phải có những bước đột phá trong cuộc sống riêng cũng như trong công việc. Mặc dù cầm tinh rắn nhưng cơ bản tôi không thích loài động vật này vì chúng vốn là loài có “máu lạnh”. Nếu có điểm giống giữa tôi và rắn chắc có lẽ đó là sự lặng lẽ. Tôi vốn không thích sự ồn ào. Năm Quý Tý 2013 dự định lớn nhất của tôi là xây một ngôi nhà nhỏ cho tổ ấm của mình.”

Năm Quý Ty 2013 đang đến rất gần. Mỗi chúng ta đều có những cung bậc cảm xúc khác nhau mỗi khi Xuân về. Năm nay sẽ đặc biệt hơn với những người Tuổi Ty. Hãy cùng nghe 5 thầy cô “cầm tinh con Rắn” chia sẻ những tâm sự vừa chân tình vừa hài hước của bản thân về dự định cho năm mới cũng như những lời tự nhận xét điểm tương đồng trong tính cách của mình với con vật đại diện cho tuổi của họ.

“Năm 2012 qua đi là mốc đánh dấu với tôi vì đã trở thành viên chức của Nhà trường. Với năm 2013, năm tuổi của tôi, tôi có rất nhiều dự định và kế hoạch. Chỉ mong có đủ sức khỏe, cả thể chất và tinh thần để thực hiện được những kế hoạch đó. Dù biết rắn là một loại dược liệu quý nhưng tôi sợ rắn lắm, tất cả các loại rắn. Rắn có khả năng lột xác, mỗi lần như thế, rắn làm mới lại lớp vảy của nó. Tôi nghĩ mình giống rắn ở điểm này, có thể hồi phục, đứng lên sau mỗi lần thất bại!”

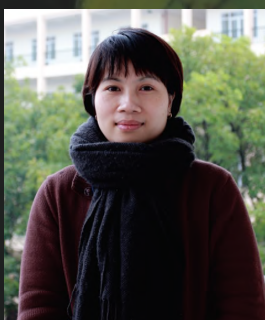
Cử nhân Đặng Hồng Phúc
Giảng viên khoa KHCB

Th.S Đặng Quang Hùng
Giảng viên khoa Nhiệt lạnh

“Tôi cảm thấy rất vui vì mình được sinh ra vào năm rắn. Rắn là một trong những biểu tượng của ngành Y, điều này làm tôi cảm thấy rất hãnh diện. Nhắc đến loài rắn thì loại nào tôi cũng thích (không biết có phải là vì tôi cũng là một “con rắn” hay không). Rắn nhìn bề ngoài thì hiền lành, mềm mại tuy nhiên đằng sau đó là sức mạnh phi thường khi bị tấn công, nó sẵn sàng tấn công đối thủ khi gặp nguy hiểm, đặc tính này tôi thấy rất giống với tính cách của mình. Còn dự định năm mới của tôi là nếu thuận lợi sẽ sinh thêm em bé!”

“Là người tuổi rắn tôi thấy chúng tôi đến tầm trung niên, mỗi năm lại bị thêm một tuổi nỗi lo càng lớn hơn nhưng cũng đầy cảm xúc về một mùa xuân mới nhiều niềm vui mới và mong cho tất cả mọi người được an lành. Loài rắn nào với tôi cũng cảm thấy thú vị và cũng như tất cả các loài sinh vật khác mỗi loài đều có một ý nghĩa và làm phong phú, làm đẹp thêm cho cuộc đời. Trong năm mới dự định thì rất nhiều song tôi thấy mọi việc đều cần cố gắng hết sức và mong mọi điều tốt đẹp nhất sẽ đến với tôi và gia đình cũng như tất cả mọi người dân Việt Nam.”

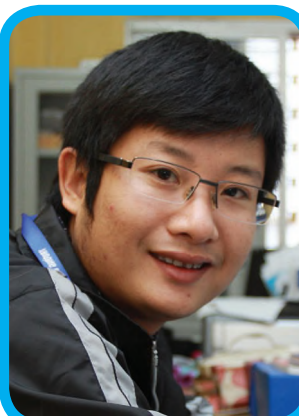
Th.S Nguyễn Thị Thu
Giảng viên khoa KTVT

Tết với “Người ĐTĐL”

Thầy giáo Nguyễn Đức Thắng
Trung tâm ĐTHN và PTCN

“Ngày Tết, ai chả muốn được về sum họp với gia đình. Nhất là thời khắc giao thừa thiêng liêng, khi mà mọi người đang ở bên người thân và gia đình thì mình thấy trống vắng và cũng có cảm giác buồn riêng. Nỗi buồn này khó tả lắm. Tôi đã tham gia trực giao thừa ba bốn lần rồi, nhưng chẳng lần nào giống lần nào cả. Mỗi ca trực thường gồm hai bác bảo vệ và một cán bộ, giáo viên. Mỗi người đem theo một thứ, người mang mấy miếng giò, góc bánh trưng, người mang mứt, kẹo để ăn đêm cho khỏi đói. Ấn tượng với tôi đó là muối ớt. Không biết tại sao, ở đâu ra mà lắm muối thế? Mặc quần áo đến đâu thì bác bảo vệ được đến đó. Chỗ nào hở là muối “xoi” ngay. Nhưng khó khăn chỉ là thứ yếu, trực đêm giao thừa có những cảm xúc rất đặc biệt vì thấy mình đang trông giữ cả Trường, và không gian yên tĩnh đến bất ngờ.”

KTV Phùng Quang Đức
Trung tâm TTTV

“Tôi thấy rất vinh dự khi được chọn là người trực vào đêm giao thừa. Nhưng như vậy lại không được đón giao thừa và năm mới cùng gia đình. Vì biết trước trong Trường vào thời điểm đó sẽ khá vắng lặng nên tôi đã chuẩn bị một chai rượu vang và bánh chưng để tạo không khí giao thừa tại nơi tôi trực. Hơn nữa trực cùng tôi còn có hai bác bảo vệ và vào thời khắc giao thừa cũng có bắn pháo hoa tại công viên Nghĩa Đô nên cảm giác trong tôi cũng thấy ấm áp hơn. Vào thời điểm đó chúng tôi cùng nhau mở rượu vang và chúc những điều tốt đẹp nhất cho năm mới. Nhưng càng về khuya thì càng lạnh và muối ớt rất nhiều, tôi phải trùm kín chăn từ chân lên cổ để tránh muối.”

TRỰC GIAO THỪA

Nhớ nhà, muối ớt nhưng không quên trách nhiệm, rượu vang và pháo hoa đón giao thừa. Ba người và một ca trực “kéo dài từ năm này qua năm khác”. Một mình đi một vòng quanh Trường trong đêm giao thừa... Nhưng ai cũng luôn sẵn sàng tiếp tục nhận nhiệm vụ. Họ là ai? Hãy nghe 4 trong số những người đổ tâm sự. Những lời ngắn gọn nhưng chỉ ai đã được chọn trực Trường trong thời khắc thiêng liêng ấy mới hiểu hết được cảm xúc.

Chuyện bây giờ mới kể

Thầy giáo **Bùi Vĩnh Chính**
Khoa CNTT

“Khi biết mình được chọn trực vào đêm giao thừa thì tôi thấy rất hồi hộp và phần khởi nhưng cũng có chút lo lắng vì được trực vào thời điểm quan trọng như vậy. Cảm giác khi phải xa gia đình để đón giao thừa tại Trường thì cũng có một chút buồn. Tuy nhiên việc trực là một nhiệm vụ, đã là nhiệm vụ thì phải hoàn thành tốt để đảm bảo an ninh tại Trường. Bản thân tôi cũng được trực giao thừa hai lần rồi, tôi nhớ lần đầu tiên là khi mới về Trường, lúc đó tôi cũng khá lo lắng vì lần đầu tiên không được đón giao thừa bên gia đình và cũng tò mò không biết không khí tại Trường lúc đó như thế nào. Khi pháo hoa bắt đầu được bắn lên trên bầu trời báo hiệu thời khắc giao thừa đã đến, chúng tôi cùng nhau mở rượu vang và chúc nhau những điều tốt đẹp nhất cho năm mới!”

Thầy giáo **Nguyễn Đình Tân**
Khoa Nhiệt lạnh

“Tôi cảm thấy rất vui vì được sự tin tưởng của Nhà trường và mình cũng góp một phần nhỏ bé để đảm bảo an ninh của Trường vào dịp Tết. Từ bé đến giờ thì đó là lần đầu tiên tôi đón giao thừa xa nhà, vì thế tôi đã chuẩn bị sẵn tư tưởng và thông báo với gia đình rằng đó là ngày phải làm nhiệm vụ. Tôi thấy rất thú vị vì mọi năm sáng mừng Một thì từ trong nhà đi chúc Tết nhưng năm đó sáng mừng Một tôi lại từ Trường về nhà và xông đất nhà mình luôn. Đặc biệt hơn nữa là đó là lần đầu tiên tôi đứng gần để nhìn pháo hoa như vậy (pháo hoa được bắn ở công viên Nghĩa Đô) và lần đầu tiên tôi thức ở Trường, đôi lần chỉ một mình đi lòng vòng trong cả một khuôn viên rộng và tĩnh lặng. Nếu có cơ hội thứ hai thì tôi vẫn sẵn sàng tham gia.”

Về quê ăn Tết không chỉ là việc đương nhiên của những học sinh, sinh viên học xa nhà mà còn là hành trình của biết bao lao động xa quê, bao gia đình sinh sống ở thành phố nhưng ông bà, cha mẹ còn ở quê nhà... Thế nên việc tính toán, bố trí cho các hành trình đó được “nhà xe” và khách hàng đặt ra trước Tết vài tháng, nửa năm có khi là cả năm. Nhọc nhằn, hào hứng và cả bực dọc nhưng ai cũng chỉ hướng tới một con đường – Về quê. Hãy cùng nghe những chia sẻ của một số HSSV Trường ta về cuộc hành trình đó nhé.

Nhọc nhằn đường về ăn Tết

Thực hiện: Lê Việt Cường

Bạn Nguyễn Duy Tường
Lớp 37CĐVT3

“Thường thì sát hôm nghỉ Tết em mới ra bến xe để mua vé. Thật ra thì cũng không sợ hết xe để về, nhưng mà vào dịp Tết thì đông lắm, đa phần là sinh viên như bọn em. Xe đi qua Sơn Dương, Tuyên

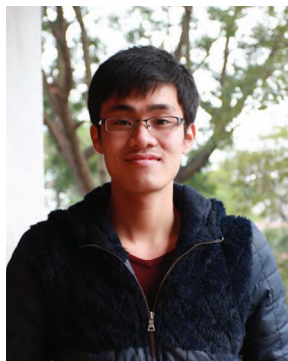
Quang quê em cũng có khá nhiều, nhưng hầu như năm nào cũng phải chen chúc trên xe và phải chờ mất gần một tiếng để xe đi lòng vòng bắt thêm khách. Nhiều khi không có chỗ em phải đứng suốt chuyến đi dài 4-5 tiếng.”

Bạn Nguyễn Hồng Phong
Lớp 38MT

“Đây là năm thứ hai em lên Hà Nội để học rồi. Nhà em thì ở Phù Ninh, Phú Thọ. Mỗi dịp về quê ăn Tết là em phải đem theo rất nhiều thứ, từ quần áo đến máy tính vì nếu để ở khu nhà trọ thì không an

toàn. Có lần em ra gần cầu Thăng Long để bắt xe, đứng từ 2h-6h tối mới bắt được xe. Vì đa số các xe đã đầy khách ngay từ trong bến, nếu may thì có thể tìm được chỗ đứng thêm trên xe thôi.”

BẠN ĐỖ TUẤN LONG
LỚP 38CNML

“Bình thường dịp hè thì em vẫn thường đi về quê bằng xe máy, nhưng vào dịp Tết lạnh thế này thì đi xe khách cho ấm. Lâu rồi em cũng chưa về nhà nên đợt này muốn nghỉ sớm để về với gia

đình mà lịch học đến gần sát Tết mới nghỉ nên trong người em cảm thấy khá nóng ruột. Quê em ở Móng cái, Quảng Ninh nên thường sát đến ngày nghỉ em mới ra bến xe để về quê. Vé thì em phải đặt trước khoảng một ngày, cũng may là xe em đi khá tốt, tình trạng nhồi nhét khách không có nhiều, nhưng năm nay đông thế này thì cũng chưa nói trước được.”

BẠN ĐOÀN TRỌNG CỰ
LỚP 38ML1

“Từ đây về Cao Bằng quê em là 284 cây, như năm ngoái em phải đi từ 8h tối hôm nay đến 6h30 sáng hôm sau mới về đến nhà do đường có nhiều đèo và dốc, em thường gọi điện trước cho nhà xe khoảng 3

ngày để đặt vé. Nhưng mà Tết thì ra sớm mới có chỗ tốt, nếu không sẽ phải nằm xuống sàn (em đi xe giường nằm), khi xe chạy được một vài chục cây số rồi người ta mới thu tiền, nên bị “chặt chém” thì cũng phải chịu.”

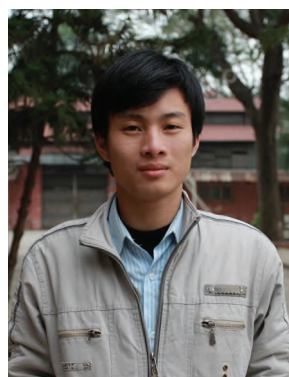
“Quê em ở huyện Kiến Xương, tỉnh Thái Bình. Không quá xa Hà Nội nhưng mỗi dịp Tết, về quê đối với em cũng không hề đơn giản. Ngồi trên xe thì bị “nhồi nhét”, chạy lòng vòng để bắt khách dọc đường, ngày Tết nên họ cũng tranh thủ để kiếm thêm nên “nhồi” được thêm bao nhiêu khách thì họ cứ “nhồi”. Và người phải “chịu trận” là hành khách như bọn em. Đã vậy vào những ngày đó số lượng xe lưu thông trên tuyến quốc

BẠN NGUYỄN ĐỨC CÔNG
LỚP 39CDTT1

lộ rất đông nên hầu như năm nào cũng bị tắc đường, ngày thường đi chỉ mất khoảng 2 tiếng thì vào những ngày đó phải mất tới gần 4 tiếng mới về đến nhà..”

“Quê em ở tận Hà Tĩnh. Vào những ngày này em chỉ muốn nhanh chóng kết thúc chương trình học để có thể về với gia đình đón Xuân mới thôi! Nhưng mà việc đi lại vào dịp Tết rất khó khăn, giá cả lại cao. Vì thế em đã tìm hiểu và mua được được vé của những chuyến xe ưu đãi dành cho những sinh viên có

BẠN NGUYỄN TRỌNG LỘC
LỚP 37CDTĐ

cùng quê. Thường thì những chuyến xe đó chạy từ Bắc vào Nam, ai ở tỉnh nào thì mua vé tới tỉnh đó. Vì là giá rẻ nên xe bị “nhồi” rất đông mà phần lớn là các bạn sinh viên như em.”

Tôi, Lâm và chiếc ấm đất kể chuyện lòng tin

Hòa Phong

Lâu quá rồi tôi không có hẳn một buổi ngồi đối ẩm với đứa bạn “ít chuyện” nhưng lại là “cụ non” của mình. Tôi hay nghĩ về Lâm như vậy bởi khi ngồi với nhau bên chiếc “Tứ Sa” (tên cái ấm đất pha trà của tôi) hẳn thường chỉ nghe, cười và họa hoằn lắm bình luận vài câu chẳng ăn nhập gì bữa trà. Kể ra thì

mới hơn 20 tuổi đầu mà đã trà nước như thế cũng là hơi “tự kỷ” so với đám bạn học. Nhưng thực tình đó chỉ là sở thích có tính đua đòi, chứ không phải chuyện cốt cách to tát gì. Nhưng quả thật ngồi uống trà với bạn thân và nói chuyện về cái sự học hay những câu chuyện văn chương, nhạc họa bên cái ấm nho nhỏ ấy

thấy có khác, thấy ý nghĩa của mỗi câu chuyện đọng lại ít nhiều giống như cái vị ngọt còn lưu lại trong miệng sau bữa trà vậy.

Đạo này tự nhiên tôi hay phải nghĩ về chuyện thế nào là người trưởng thành hay nôm na là người lớn? Tôi thấy khá bất ngờ vì thi thoảng xem về lịch sử trên internet mới biết nhiều

lãnh tụ cách mạng nước ta lúc bằng tuổi tôi bây giờ đã lãnh đạo được cách mạng, đã nổi danh, trong khi bản thân tôi thì vẫn chưa tự lo được cuộc sống cho riêng mình. Đã hơn 20 tuổi mà mới “tự dung” đọc lịch sử, tự dung nghĩ về chuyện trưởng thành. Mấy đứa bạn học cũ thì bảo tôi rằng “mày ngơ rồi”, “chú mày tự kỷ quá!”...

Đôi khi tôi cũng tự hỏi, không hiểu vì lẽ gì mà một ngày không tụ tập với đám bạn học cũ là thấy khó chịu. Ngồi chém gió. Nói chuyện huyên thuyên chẳng ra đầu ra cuối. Đi với tụi nó tôi thấy thoải mái và hòa đồng, thấy mình được tôn trọng. Mà thực tình thì cũng chẳng có chơi bởi gì, có khi cốc bia, chén rượu, cũng có khi lang thang, vạ vật góc phố, góc hồ hoặc về quê đứa này, đứa kia chơi. Cũng có khi phòng môm, trợn má chụp ảnh cho vui. Tôi thấy những người lớn tuổi rất ghét trò đó, nhất là với những đứa đã trưởng thành, đã đi làm như tôi. Họ nhìn chúng tôi hành động với ánh mắt vừa kinh hãi, vừa mỉa mai hoặc chí ít cũng lắc đầu thờ dãi. Cũng có lần anh tôi quát ầm lên với tôi vì tôi mượn xe của anh ấy đi chơi và vì có bữa liên hoan nên về muộn:

“Tao chẳng hiểu mày chơi với đám đó để được gì? Toàn bọn dặt dẹo, lười học, lôm côm. Mày cứ chơi với chúng nó rồi không bao giờ lớn được đâu, không khá lên đâu. Tìm người giỏi hơn mình, khôn hơn mình mà học.” Hoặc cũng có lần bạn của chị tôi thản nhiên đánh giá một câu: “Trông thằng bạn em như thằng ăn cắp ý”. Tôi thấy rất bức bối vì có vẻ như trong mắt anh trai tôi, trong mắt một vài người, tôi và đám bạn học trước đây luôn là một lũ dốt nát, a dua. Thôi thì đành vậy. Tôi thấy cũng chẳng vấn đề gì. Tính tôi đơn giản, ở nhà mọi người vẫn bảo tôi trẻ con, ở cơ quan mọi người cũng nhìn tôi không khác ở nhà là mấy.

Quay lại chuyện của Lâm, nó thì luôn tỏ vẻ đàn anh với tôi, luôn giải đáp những câu hỏi rất nghiêm túc của tôi về lĩnh vực mà nó học là ngôn ngữ, cụ thể là Hán Nôm. Nó bằng tuổi tôi nhưng cái phong cách thì như già hơn tôi cả chục tuổi. Lâm không nhiều bạn vì nó kỹ tính. Lâm không uống được rượu bia nên rất ít khi tham gia các buổi tụ tập đông người. Nó thích uống trà nhưng không có mấy bạn trà bằng tuổi như tôi. Thế là từ ngày tôi “lâm bệnh” (từ lũ bạn dùng cho

tôi khi thấy tôi mua ầm về uống trà) đôi lúc có thời gian Lâm qua nhà tôi chơi và tôi pha trà đối ầm với nó. Thực tình mà nói chắc những câu chuyện tôi hay nói với Lâm làm nó thấy nản nên thường thì nó im lặng, nghe một cách không hào hứng. Tuy nhiên cũng có khi nó lại rất thích thú nghe chuyện về đám bạn tôi, cứ như nó tìm thấy ở đó những thông tin gì rất mới lạ ấy. Tôi cũng cứ bản khoăn tại sao một đứa tính cách già như nó lại chơi thân với tôi và thích ngồi uống trà với tôi được, bởi như Lâm từng nói “trong văn hóa trà thì chọn người đối ầm là việc không dễ, không giống như tôi và 1 đứa bạn nào rủ nhau ra vỉa hè gọi hai cốc trà đá hay 2 chén trà nóng. Cái văn hóa uống trà như người Nhật hay người Trung Hoa hoặc của các cụ mình ngày xưa gọi là “Đạo” thì “độc ầm”, “đối ầm” khác với “quần ầm” hay “tiên ầm” khác với “ngư ầm”. Uống như thế tức là thành nghệ thuật, thành triết lý hẳn hoi”.

Rút cuộc tôi vẫn chưa hiểu vì sao Lâm không khinh tôi giống như một số người. Tất nhiên đôi lúc nó cũng thẳng thắn nói với tôi rằng: “Ông còn nhiều điều chưa biết lắm, sửa chữa là

một cái nghề cũng giống như nghề dịch sách. Nhưng nghề nào thì con người ta cũng phải có vốn văn hóa nhất định, nghề nào cũng phải hiểu về lịch sử, khoa học...” Tôi chỉ gật gù và hay nói một câu giống như mọi khi: “Thì thế!”. Cũng có lần nửa đùa, nửa thật Lâm bảo tôi sở dĩ nó thích ngồi uống trà với tôi vì nó tin tôi. Nó bảo “bây giờ đi làm, để tin tưởng một người là rất khó, ngồi với nhau hàng ngày đây nhưng người ta sẵn sàng đập lên nhau để mưu lợi. Có khi là vài trăm ngàn, có khi là một cái chức nho nhỏ hoặc có khi là cả một tương lai dài sau đó...”. Thú thực, có lúc tôi không nhịn được cười vì nghe xong lại nhìn thấy cái bộ mặt non toẹt của nó. Nhưng thực sự tôi biết Lâm là đứa rất nghiêm túc trong học, làm việc và cả chơi. Chắc lúc đó ở cơ quan cậu ta có chuyện không vui. Đã thành thói quen, tôi không hỏi thêm, bởi có hỏi thêm Lâm cũng không nói.

Cứ như vậy, thi thoảng, vào thời gian rảnh tôi và Lâm lại có một “cái tiệc trà” nho nhỏ. Tôi cũng đã tích lũy được những kiến thức mới, đã có thói quen đọc và đôi khi đã thấy thích cả những lĩnh vực mà trước đây tôi chưa bao giờ nghĩ

tới, như lịch sử chẳng hạn. Tôi đã từng nghĩ, chính những câu chuyện, những câu hỏi thách đố của Lâm trong mỗi lần đối ẩm đã làm tôi có thói quen tốt đó.

Năm ngoái, Lâm bắt ngờ giới thiệu bạn gái với tôi nhân dịp sinh nhật nó. Một cô bé 9X nhí nhảnh và liên tục ghé đầu vào Lâm, phồng mồm, giơ tay chụp ảnh. Tôi thấy rất ngỡ ngàng vì điều này. Trước đây tôi vẫn tưởng tượng Lâm sẽ tìm một cô gái tóc dài, đeo kính cận... Sự lạ lẫm của tôi cuối cùng cũng được giải đáp bởi khi về nhà, tôi có nhắn tin chúc mừng nó kèm theo câu bình luận vui: “teen đến xuýt ngất”. Câu trả lời ngắn gọn Lâm trả lời tôi là: “Ok, đúng là thế. Nhưng em đó tôi tin được ông ạ”. Tôi đã không nhịn được cười khi đọc cái tin đó. Đúng là “ông cụ non” bạn của tôi! Do công việc bận nên tới tận tối 30 Tết Lâm mới qua nhà tôi chơi. Tôi không nghĩ là thằng bạn sẽ đến vào lúc này, mà nếu có đến cũng không đi một mình. Lâu rồi tôi và nó không “đối ẩm”. Thấy tôi quần áo chỉnh tề đang dắt xe ra, Lâm hỏi: “Ông đi tập hay đi với bạn gái à?” “Bạn gái đâu ra? Tôi định đi loanh quanh với bọn bạn lớp cũ một lúc. Nhưng thôi,

lâu không gặp. Tôi với ông uống trà đã, không lại qua năm mới.”

Đó là bữa trà đầu tiên, cũng là bữa trà cuối cùng của năm giữa tôi với Lâm. Trong bữa trà ấy 2 thằng bạn chúng tôi kể rất nhiều chuyện đã qua và những dự tính trong năm mới. Liên quan tới chuyện tình yêu, tôi có kể cho Lâm về cô bạn gái của mình đang ở quê ăn Tết với ông bà. Còn Lâm thì chỉ lạnh lùng trả lời một câu: “Bị lừa. Em ý đã từng yêu rồi chứ tôi không phải mối tình đầu!”. Nhìn cái vẻ mặt buồn khắc khổ của Lâm, tôi không thể cười được mà chỉ vỗ về một câu theo cách kể cả: “Chia buồn với bạn! Tương lai còn dài mà”

Một năm nữa sắp qua đi mà tôi và Lâm chưa có dịp ngồi với nhau bên cái ấm trà nhỏ đó. Tôi thì bận học liên thông, nó thì đi nước ngoài học thạc sỹ. Hai anh em cũng hẹn nhau Tết này sẽ hội ngộ. Tôi hy vọng bạn tôi sẽ giới thiệu với mình một cô bé mà nó tin được. Còn nếu chuyện đó chưa xảy ra, chúng tôi lại ngồi đối ẩm như hai ông cụ non ngày nào.

Tháng Chạp, năm 2012

Bút ký của Dòng Hiền

Anh đèn cao áp của trạm soát vé làm Nam chợt tỉnh giấc, trong mơ màng nó nhớ ra rằng mình đang trên ô tô để về quê. Năm nay khác với mọi năm, gia đình Nam quyết định không ăn Tết ở Hà Nội mà sẽ ăn Tết ở quê sau hơn 24 năm chuyển ra đây sinh sống.

Chiều 28 Tết

Tít.. tít...

Có một tin nhắn, Nam vội mở ra đọc: “Nghỉ Tết đến nơi rồi còn làm ăn gì nữa, trốn ra cafe với anh em đi”. Suy nghĩ một lát, nó quyết định trốn ra ngoài để đàn đúm với hội bạn chứ

ở lại công ty cũng có việc gì nữa đâu.

Đặt chân vào cửa quán café quen thuộc, Nam thấy ngay đám bạn đang ngồi nói chuyện rôm rả nơi góc quán.

- *Mày định làm hết việc của người khác hay sao thế? Hôm nay 28 rồi đấy ông tướng ạ!*

Người bạn thân của Nam nói với giọng giễu cợt.

- *Thôi mày đừng trêu tao nữa, tao đang chưa biết phải làm thế nào đây.*

Bạn Nam ngạc nhiên vì chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra.

- *Tết năm nay bọn mày cứ*

vui chơi đi, tao không đi được đâu, phải về quê rồi!

Đến đây thì bạn Nam cũng đã hiểu chuyện gì và lập tức tỏ vẻ không hài lòng lắm.

- *Mày rõ là vớ vẩn, đã hẹn hò nhau như thế rồi mà giờ lại đòi trốn à? Đợt này rủ được mấy em hay lắm, bọn nó nghe kể về mày cứ đòi mày phải làm xe ôm cho bọn nó để đi rồi đấy, không đi thì lại phí ra. Mà Tết về quê thì có cái quái gì chứ, ở Hà Nội hết cái cho mày chơi rồi à?*

Nam cũng phân vân, từ bé đến giờ đã bao giờ ăn Tết ở quê đâu. Quê gã ở miền Trung, một vùng quê nghèo

gần biên giới giáp Lào. Nó không biết là Tết ở quê sẽ ra sao, chắc là ở trong nhà cả ngày đắp chăn ngủ mất.

- *Tao cũng có muốn vậy đâu, nhưng mà gia đình tao năm nay quyết định phải về cả nhà, hơn nữa ông tao cũng già lắm rồi mà thằng cháu vẫn chưa lần nào ăn Tết với ông cả...*

Sáng 29 Tết

Sau cả một đêm dài nằm trên xe đau ê ẩm cả người thì xe cũng đã đến chợ huyện. Ngó qua bên ngoài cửa kính, sau lớp sương mờ ảo Nam thấy lấp ló những chậu Mai vàng được đặt khá thưa thớt bên vệ đường. Khác với ở Hà Nội, ở đây người dân chủ yếu chơi Mai vào ngày Tết. Nói là “chơi” cho nó sang chứ vùng này dân nghèo lắm, nhìn những chậu Mai thì biết, trông chả có sức sống gì, nhưng nó vẫn được đem ra bày bán với hy vọng có chút tiền để Tết này cả nhà đón Xuân được sung túc hơn.

Xe dừng bánh trước cổng làng, xách vội cái ba lô hành lý Nam rảo bước theo con đường dẫn vào trong làng.

“Ái chà, bữa nay đường làng mình dễ đi quá nhỉ!” - Nam thầm nghĩ khi đi trên con đường đã được trải bê

tông rất chắc chắn. Trong ký ức của nó thì con đường dẫn vào làng nghèo nàn dẫn đến tận bản người dân tộc luôn phủ đầy một lớp đất đỏ, đỏ tới mức vào mùa hè nóng bức, những con đường đó như muốn bốc cháy vậy. Hồi nhỏ, có lần về quê dịp hè gặp phải hôm mưa, Nam cũng đi trên con đường đất đỏ này và đã phải khóc thét lên vì dép bị dính vào bùn đất đỏ không tài nào nhấc chân lên được. Khi đó bọn trẻ con gần đó cứ cười ầm lên vì hình ảnh bọn chúng đang thấy, cũng phải thôi vì bọn trẻ ở đây thời đó toàn đi chân đất nên có bị như thế bao giờ đâu.

Trước mặt Nam đang dần hiện ra hình ảnh ngôi nhà quen thuộc của ông, bà. Vẫn cái bếp với mái lá xưa đang bốc khói bay lên. Bước chân vào nhà, Nam liền chào mọi người và đi vào trong buồng thăm ông. Buồng của ông khá ấm vì có một chậu than hoa được vùi trong lớp tro để sưởi ấm, chả bù cho ở thành phố họ toàn dùng máy sưởi và điều hòa hai chiều. Ông bây giờ chỉ nằm trên giường thôi, không còn sức để đi lại nữa. Ngồi nói chuyện với ông một lát nó thấy mệt nên xin phép ra ngoài nghỉ.

- *Bộp.*

Chiếc ba lô đựng hành lý bị Nam ném vào một góc phòng, còn nó thì lăn ra giường để làm một giấc. Nam nghĩ bụng: “Ở quê vào dịp Tết chắc là chán ngắt, chả có gì để chơi mà còn lạnh thế này nữa, thôi ngủ chứ chả biết làm gì”. Nghĩ vậy nó lập tức nhắm mắt lại và nhanh chóng chìm sâu vào giấc ngủ sau một chuyến đi dài mệt mỏi.

Sáng 30 Tết

Éc...éc...éc.....

Tiếng một con lợn kêu rống lên làm Nam tỉnh giấc. Ngó đồng hồ thì thấy đã tám giờ sáng. Nó vội ngồi dậy và đi xuống bếp, vòng ra sân sau, các cậu và dì của Nam đang làm thịt một con lợn. Người cầm dao, người cầm chậu, ai cũng tất bật chạy qua chạy lại. Đây là lần đầu tiên nó thấy người ta thịt một con lợn đang sống. Vào dịp Tết, con cháu trong nhà đều tập trung ở nhà ông, bà để chuẩn bị những món đồ ăn Tết.

- *Thế nào rồi, đã hồi lại sức để chuẩn bị ăn Tết chưa?*
Dượng (chồng của dì) của Nam vừa cười và hỏi nó.
- *Dạ, ngủ một giấc dài như thế làm sao mà không khỏe lại được hả dượng!*
Nam cười và trả lời dượng.

- *Thôi lên nhà uống chén trà cho ấm đã.*

Dượng bảo nó như vậy và quay lên nhà. Nam cũng đi theo sau vì ở đây cũng chẳng giúp được gì cho mọi người.

- *Nhà dượng đã chuẩn bị được nhiều thứ để ăn Tết chưa ạ?*

Nam hỏi dượng.

- *Ui, cũng có gì đâu mà chuẩn bị, dượng thì cứ phải đi vào rừng suốt để tìm phế thải kim loại bán kiếm tiền. Hôm trước chặt được cành đào rừng để cắm ở trong nhà, tiền đâu mà sắm sửa gì nhiều hả cháu. Cuối năm mấy nhà chung nhau một con lợn để thịt là mừng lắm rồi. Chiều này gói bánh chưng đấy, cháu vào làm luôn cho biết.*

Dượng Nam trả lời với giọng trầm xuống. Tết gần lắm rồi mà chẳng làm cho dượng nó vui lên được, sau lưng dượng là ngôi nhà mái lá vẫn như ngày nào.

Chiều 30 Tết

Tiếng cười nói râm ran một góc sân. Mọi người quây quần cùng gói bánh chưng và bánh tét. Thịt gói bánh là của con lợn bị giết sáng nay. Số bánh này sau khi luộc xong sẽ chia cho gia đình của các cậu, các dì. Nam cũng hí hửng vì tự mình gói được một cái bánh

chưng tuy là hơi méo mó. Nguyên liệu gói bánh ở quê nó cũng khác, ở đây không có lá dong nên họ thay bằng lá chuối rừng.

- *Cháu gói kiểu gì thế hả? định không cho ai ăn à?*

Giọng bà quát đùa nó. Lúc đó Nam chỉ cười và đứng dậy đi vào trong nhà. Tiếng cười và trêu đùa của các dì nó vẫn vọng lại phía ngoài sân. Ở trong nhà mấy đứa em đang ngồi ngoáy cái gì đó trong xô. Thấy thế Nam tò mò hỏi:

- *Mấy đứa đang ngoáy cái gì thế?*

- *Bọn em đang làm bánh Thuần. Chỉ Tết nên mới làm đó.*

Một đứa trả lời. Thì ra bánh này hay được làm vào dịp Lễ, Tết. Nguyên liệu thì chả có gì ghê gớm, chỉ có bột củ dong và trứng gà, trộn vào, đánh đều lên. Để cho xộp và ngon thì phải đánh rất lâu.

Ngó ngang, ngó dọc Nam không thấy trong nhà chuẩn bị mứt Tết. Nó chạy xuống bếp hỏi dì:

- *Tết mà nhà mình không có mứt hả dì?*

- *Có chứ, chủ yếu là mứt gừng nhà mình tự làm và thêm ít bánh kẹo thôi. Đang để trong tủ đó, cháu lấy ra chuẩn bị dần đi là vừa.*

Đến lúc này, Nam mới thay đổi hoàn toàn suy nghĩ về Tết ở quê nó, một vùng quê nghèo và thưa thớt dân cư, không có nhiều chỗ để vui chơi như Hà Nội. Nhưng ở đây, lúc này nó cảm thấy ấm cúng và hạnh phúc hơn bao giờ hết, không khí của gia đình và người thân.

Đêm giao thừa

Khoảng khắc khi mà cả gia đình ở bên cạnh nhau và đón giao thừa làm cho Nam thấy lúng túng. Lần đầu tiên nó cảm thấy hạnh phúc như vậy, có ông bà, có bố mẹ, có cậu, mợ, dì, dượng và các em. Nam thấy nôn nao đến khó tả. Ngó ra ngoài đường, nó thấy một nhóm người đang đứng quanh một đồng lửa cháy to. Khi pháo hoa được bắn lên trên bầu trời cả nước cũng là lúc nó thấy nhóm người kia đập những khúc củi đang cháy bùng lên, ở đó phát ra những vệt lửa hết như pháo hoa vậy. Nó thấy họ cũng reo hò và thích thú như đang được xem một màn trình diễn pháo hoa đẹp mắt. Hình ảnh ấn tượng đó có lẽ sẽ “ám ảnh” nó đến suốt cuộc đời. Tự nhiên nó thấy yêu những con người ở vùng quê nghèo này biết chừng nào!

Đáp án Chuyên mục đồ ảnh Bản tin số 03:

(Ảnh 1)

(Ảnh 2)

(Ảnh 3)

Ảnh 1: Thành lập Đội Việt Nam Tuyên truyền Giải phóng quân vào ngày 22-12-1944 tại khu rừng thuộc huyện Nguyên Bình (Cao Bằng)

Ảnh 2: Xe tăng 390 húc đổ cổng chính Dinh Độc Lập vào ngày 30-4-1975.

Ảnh 3: “Hồ Hữu Tiệp” (nay thuộc phường Ngọc Hà, Ba Đình, Hà Nội) - và xác chiếc máy bay B52 bị bắn rơi trong chiến dịch “Hà Nội - Điện Biên Phủ trên không” năm 1972.

BBT xin chúc mừng những bạn sau đây đã gửi e-mail trả lời chính xác và nhanh nhất cho chúng tôi:

- dangkhactam@gmail.com trả lời vào lúc 21:11 ngày 21/12/2012 (giải nhất)

- nguyentaind1994@gmail.com trả lời vào lúc 11:30 ngày 23/12/2012 (giải nhì)

- redseamen@gmail.com trả lời vào lúc 21:03 ngày 24/12/2012 (giải ba)

Mời những bạn trong danh sách trên đến phòng C203 để nhận giải thưởng!

Những bạn còn lại tuy có câu trả lời chính xác nhưng rất tiếc do thời gian gửi muộn hơn nên không được giải. Chúc các bạn may mắn lần sau!

Câu hỏi số này: Giải ô chữ chủ đề trò chơi dân gian

1. Trò chơi tín ngưỡng hấp dẫn có ý nghĩa phồn thực của đồng bào một số dân tộc. Theo đó người chơi khéo léo tung 1 quả cầu nhỏ được trang trí màu sắc qua một vòng tròn đặt trên 1 cây Nêu cao.

2. Thú chơi tao nhã, vừa có tính tiêu khiển, vừa khuyến khích chăn nuôi của nhà nông.

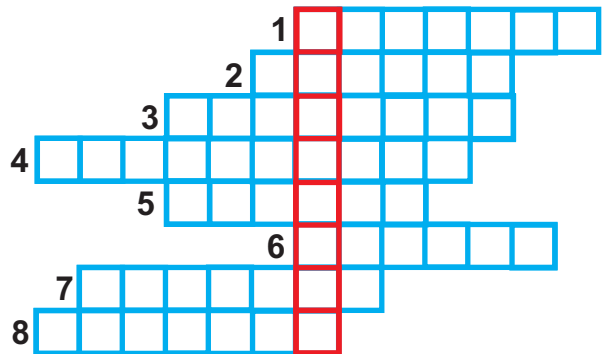
3. Nguồn gốc của trò này gắn liền với dụng cụ mưa sinh của ngư dân biển (thường được làm bằng tre) để lội xuống biển bắt tôm cá hoặc là dụng cụ của đồng bào thiểu số sử dụng để tránh bị dính đất vào nhà những ngày mưa lũ.

4. Đây là một loại hình sân khấu dân gian truyền thống độc đáo và sáng tạo của người Việt. Sân khấu dùng mặt nước ao hồ, các nhân vật được tạo hình bằng gỗ.

5. Trò chơi này được Hồ Xuân Hương miêu tả như sau: “Bốn mảnh quần hồng bay phấp phới - Đôi hàng chân ngọc duỗi song song”.

6. Là một trò chơi thượng võ, cũng là môn thể thao rất phổ biến vào dịp Tết, Hội.

7. Trò chơi dân gian đặc sắc của dân tộc Mường. Ngày nay đã phát triển rộng trên khắp cả nước. Tham gia trò chơi này người ta thường mở kèm nhạc hoặc hát bài: “Mừng chiến thắng Điện Biên”.

8. Là trò chơi dân gian khá phổ biến ở làng quê Bắc bộ. Trò chơi thường diễn ra trên một sân rộng và bằng phẳng. Nguyên liệu chủ yếu của trò chơi này là đất dẻo.

Bạn đọc nào có câu trả lời đúng nhất và sớm nhất sẽ nhận được quà tặng của Ban biên tập. Đáp án gửi theo địa chỉ e-mail:

thutaibandoc@dtdl.edu.vn

01 giải nhất: Bạn đọc trả lời đúng cả 8 ô chữ và gửi đáp án sớm nhất.

01 giải nhì, **01** giải ba: Bạn đọc trả lời đúng cả 8 ô chữ và có thời gian gửi đáp án ngay sau người đạt giải nhất.

TRƯỜNG CAO ĐẲNG ĐIỆN TỬ - ĐIỆN LẠNH HÀ NỘI

Các ngành, nghề đào tạo

Hệ Cao đẳng

- Tin học ứng dụng
- Công nghệ kỹ thuật nhiệt
- Công nghệ kỹ thuật điện tử, truyền thông
- Công nghệ kỹ thuật điều khiển và tự động hóa
- Công nghệ kỹ thuật điện - điện tử

Hệ Trung cấp chuyên nghiệp

- Kỹ thuật máy tính
- Tin học ứng dụng
- Kỹ thuật lập trình
- Kỹ thuật Điện tử - Viễn thông
- Điện công nghiệp và dân dụng
- Tự động hoá
- Máy lạnh và điều hoà không khí
- Kế toán doanh nghiệp

Hệ cao đẳng nghề

- Điện công nghiệp
- Kỹ thuật máy lạnh và điều hòa không khí

Hệ Trung cấp nghề

- Kỹ thuật lắp ráp, sửa chữa máy tính
- Kỹ thuật máy lạnh và điều hòa không khí
- Điện công nghiệp

THẺ LỆ GỬI BÀI CHO BẢN TIN

- Bài gửi đăng chưa được công bố trên bất kì báo, tạp chí hay các ấn phẩm xuất bản nào.
- Bài viết được đánh máy vi tính rõ ràng, khổ giấy A4, phông chữ Times New Roman, cỡ chữ 14, lề trái 3 cm, lề phải 2 cm, lề trên, dưới 3 cm.
- Tài liệu tham khảo bắt buộc phải nêu rõ và được sắp xếp theo thứ tự a,b,c, được ghi theo trình tự: tên tác giả, năm xuất bản, tên ấn phẩm, tập, số, nơi xuất bản, trang...
- Bản mềm gửi email về bantin@dtidl.edu.vn
- Các sáng tác văn học, nghệ thuật tác giả có thể dùng bút danh nhưng cuối bài cần ghi rõ họ và tên tác giả, chức danh khoa học, học vị, tên cơ quan và địa chỉ, số điện thoại, địa chỉ email để BBT tiện liên hệ.
- Tác giả được hưởng nhuận bút theo chế độ của Nhà trường.
- Đối với bài không được sử dụng, BBT không trả lại bản thảo.
- Bản cứng bài viết gửi về địa chỉ: Trung tâm Thông tin Thư viện, Trường CĐ Điện tử - Điện lạnh Hà Nội, Ngõ 86, Phố Chùa Hà, Cầu Giấy, Hà Nội.

Bản tin rất mong nhận được những ý kiến đóng góp và bài cộng tác của bạn đọc!

Số 04 (2013)

BẢN TIN

TRƯỜNG CAO ĐẲNG ĐIỆN TỬ - ĐIỆN LẠNH HÀ NỘI

Liên hệ:

Trung tâm Thông tin Thư viện,
Trường Cao đẳng Điện tử - Điện lạnh Hà Nội
Đ/c: Ngõ 86, Phố Chùa Hà, Phường Dịch Vọng,
Quận Cầu Giấy, Hà Nội
Tel: (84-4)38398047
Fax: (84-4)38336184
Email: bantin@dtdl.edu.vn
Website: www.dtdl.edu.vn